

[Askjær Jørgensen]

Vi forestiller os, at vi skal gentage det for socialdemokratiet mange gange for at få socialdemokratiet til at forstå det. I den kamp for at få socialdemokratiet til at forstå det, skal vi igen i dag fremsætte et forslag til motiveret dagsorden om, hvad der bør gøres, og jeg skal derfor fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget kræver, at det samlede erhvervslivs omkostningsniveau massivt nedsættes, og at renteniveauet halveres. Tinget pålægger derfor regeringen at gennemføre:

1. Stop for salg af statsobligationer og statsgældsbeviser.
2. Reallønsfremgang til borgerne via lave bruttolønninger og kraftige skattelettelser.
3. Fjernelse af de mange unødvendige restriktioner.

Tinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

Jeg skal tilføje, at vi naturligvis ikke mener, at renten kan halveres i morgen. Men vi er overbevist om, at renten kan sættes kraftigt ned inden nytår, hvis man gennemfører den politik, vi foreslår ministeren tager under kraftig overvejelse. Hvis vi kan slutte med at få vedtaget en finanslov, der ikke indebærer, at der skal sælges disse mange statsobligationer, vil renten naturligvis falde betydeligt.

Det er med en besynderlig fornemmelse ned ad rygraden, man i går kunne se i dagspressen, at der nu havde været regeringsmøde om, at finansministeren igen skulle bemyndiges til at sælge statsobligationer og statsgældsbeviser for 40-50 mia kr. Det er lige så alvorligt som talen om, at der skal gives bemyndigelse til at optage nye store lån i udlandet.

Vi er klar over, at regeringen finder det bedst at vælte de nuværende problemer over på de kommende generationer, men da vi synes, forbrydelsen er så stor, holder vi altså ikke op med at appellere til regeringen om at tage fat på en ansvarlig linje. Det er ikke ansvarligt at fortsætte som hidtil, hr. minister. Vi appellerer til, at man prøver at tænke anderledes - prøv noget nytænkning! Det, ministeren redegjorde for i formiddags i sin tale, er nøjagtigt det samme, som man har kørt på de sidste tyve år, og i denne periode

er det gået dårligere og dårligere for Danmark. Vi er nede i den afgrund, som tidligere finansminister Heinesen har beskrevet, og den er vi kommet ned i, fordi man har ført den politik, som ministeren skitserede i formiddags, og som man vil fortsætte med.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Svend Andersen (S):

Når vi erindrer, at industriministeren over for erhvervsudvalget har givet udtryk for, at han om kort tid vil give en grundig redegørelse om hele erhvervslivets forhold, kan det undre, at vi skal have denne forespørgsel på dette tidspunkt, men det skal vi altså.

Jeg skal indledningsvis sige, at vi i socialdemokratiet er enige med industriministeren i, at det er af afgørende betydning for lønsningen af vores handelsbalanceproblemer og vores beskæftigelsesproblemer, at den danske produktionssektor er så effektiv som muligt, så den i størst muligt omfang kan bidrage til løsningen af de nævnte problemer.

Når vi ser på vores samlede eksport, kan vi fastslå, at det danske samfund gradvis er blevet omdannet fra et landbrugsland til også at være et industriland, hvor industrieksporten udgør hovedparten af vores samlede eksport, og det er da også på denne baggrund, at man skal se de bestræbelser, socialdemokratiet og regeringen udfolder for at bedre eksporterhvervenes konkurrenceevne, bl. a. ved at der føres en stram finans- og pengepolitik.

Sammen med denne stramme finans- og pengepolitik søger man på flere andre måder at tilføre erhvervslivet den kapital, der er nødvendig for, at vi kan få et så konkurrencedygtigt erhvervsliv og en så konkurrencedygtig produktion som muligt.

Når der tales om erhvervslivets konkurrenceevne, nævnes der af mange ofte lønningernes indflydelse på erhvervslivets omkostninger og på konkurrenceevnen, og vi erkender da også, at lønningerne spiller en rolle i konkurrenceforholdet. Men vi skal passe på, at vi ikke stirrer os blinde på dette ene forhold og overser, at der er andre forhold, der kan have lige så stor eller måske større indflydel-